

[Chr. J. Hansen.]

inden for et vist Tidsrum af Ejendomme, der var erhvervet efter Lovens Ikrafttræden. Den daværende Indenrigsminister udtalte den Gang, at Ministeriet vilde tage Spørgs­maalet op til nærmere Overvejelse. Der er vist for øvrigt aldrig kommet noget positivt ud af disse Overvejelser, og Prisstigningen ved vi gaar sin Gang og har endda til Tider været ret kraftig, hvorimod Pant­­sætningen stadig har været begrænset.

At Loven nu foreslaas forlænget, idet man ikke anser det for forsvarligt at ophæve den paa nuværende Tidspunkt, kan jeg erklære mig enig med den højtærede Inden­rigsminister i.

Der er sagt til mig, at man er interesse­ret i Udvalgsbehandling, og hvis dette Spørgsmaal rejses, vil jeg senere stille For­slag om Henvi­sing til et Udvalg, men i øvrigt vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i det høje Ting.

Bjerg: Loven om Begrænsning af Ad­gangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejen­dom virker, som jeg ved tidligere Behand­linger af denne Lovgivning har gjort op­mærksom paa, paa to Maader. Begræns­ningen medfører bl. a. det, som vi ude i det praktiske Liv i Sparekasser og andre Steder mærker, at de unge, der skal købe Ejen­domme, ikke kan faa tinglyst saa meget Gæld paa Ejendommen, saa at de i Stedet maa have Kautionslaan, hvorved Rentebyrden forøges i ret betydelig Grad for de nye Ejen­domsbesiddere.

Det er en Ulempe, som er fulgt med Loven, og den blev yderligere skærpet, kan man vel sige, da vi fik en Omvurdering af Ejendommen. Da gik vi fra 100 pCt. ned til 90 pCt. af Ejendomsskylden som Grænse for, hvad der kan tinglyses. Jeg er godt klar over, at Loven har virket hem­mende for en uheldig Stigning i Ejendoms­priserne, og derfor mener mit Parti heller ikke, at Tidspunktet er til helt at ophæve den, hvorimod vi gerne saa den afviklet, eventuelt ved en à jour-Føring af Laane­mulighederne, saa at de kom til at staa i et bedre Forhold til Bygningsomkostningerne og til den Kapital, der nu engang skal investeres i Ejendomme, og som jo har været stigende i de senere Aar.

Vi havde ligeledes ønsket, at Loven kun blev forlænget for 1 Aar, for de uheldige Virkninger, som følger med Loven, vil vi jo nødig have skulde strække sig over et længere Tidsrum end højest nødvendigt. Jeg vil meget anbefale, at Lovforslaget bliver

behandlet i et Udvalg, hvor vi kan snakke om Sagerne, saa at vi muligvis kunde faa foretaget en lille Ændring i Lovforslaget. Men i øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Korsgaard: Der er for mig ingen Tvivl om, at Gældsbe­grænsningsloven i de Aar, den har været gældende, i nogen Grad har virket hemmende paa Ejendomspriserne — en Begrænsning, som absolut har været af det gode. Derfor er vi fra mit Partis Side enig i de Betragtninger, der har været frem­ført om, at Loven har virket godt, at det har været fornuftigt, vi har haft Loven, og at den maaske har medvirket til, at Pristigningen paa Ejendomme ikke er blevet saa stor, som den ellers kunde været blevet.

Nu foreligger der her Forslag om, at Loven skal forlænges i 2 Aar. Vi er fra vor Side enige med den højtærede Minister i, at man ikke kan lade Loven bortfalde paa nuværende Tidspunkt. Paa den anden Side ser vi gerne, at en Afvikling kunde finde Sted, idet vi i det hele taget er af den Opfattelse, at det er af det gode, om en saa stor Del af Krigslovene som muligt kunde falde bort. Venstres ærede Ordfører (Bjerg) har fremsat Ønske om at faa Lovforslaget i Udvalg, og der vil saa Muligheden for at begrænse Loven paa et eller andet Punkt blive undersøgt. Jeg ved ikke, om der er en Mulighed herfor, men jeg kan sige en Gang til, at vi fra vor Side finder det urimeligt, om man lod Gældsbe­grænsningsloven falde væk paa det nuværende Tidspunkt, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: Paa mit Partis Vegne giver jeg Tilslutning til, at Lovforslaget fremmes; vi vil gerne gennem en Udvalgs­behandling medvirke til, at de forskellige Synspunkter kan komme frem til Drøftelse, og at der finder en saglig Behandling og Be­dømmelse af dem Sted.

Jeg vil gerne fastslaa, at det var sam­fundsmæssige Synspunkter; der i sin Tid laa til Grund for, at denne Lovgivning blev fremmet. Sideløbende med denne Lov havde vi i en Del Aar Bestemmelser om Forbud mod Ikke-Landmænds Køb af Landejen­domme, om 2-Aars Grænsen og om Forbud mod Afklædning af Landbrugsejendomme. Vi har saaledes paa forskellig Vis søgt at værne os mod de Ulykker, som den Tid, vi dengang gennemlevede, kunde afstedkomme. Fri Pantsætningsret vilde i Krigs- og Besæt­telsetiden, der helt igennem var præget af Pengerigelighed, ikke alene have bragt os